

[Glistrup.]

nene bliver fjernet derudefra, men man kan under ingen omstændigheder påberåbe sig, at det på nogen måde vil være lovstridigt eller andet, hvis folketinget statuere: dette er et opholdssted, som ikke er egnet for børn.

Men hvis folketingets flertal mener, det er et opholdssted, som er egnet for børn, ja, så må man selvfølgelig sørge for, at børnene kan få lov til at blive derude. Vi kan nemlig ikke lave en sondring mellem børn, der bor hos forældre, og andre børn. Vi ved jo, hvad der så vil ske, når myndighedernes repræsentanter kommer derud og finder et barn på 8 år eller 6 år, eller hvad der nu er tale om; så får man meget hurtigt at høre: ja men det barn er jeg far til, eller det er jeg mor til, med et eller andet fjollet grin fra den pågældende Christianits side. Derfor er det nødvendigt, at vi ikke bare beskytter dem, vi selvfølgelig først og fremmest vil beskytte, nemlig dem, som opholder sig derude mod deres forældres protest og under forhold, hvor de i den grad bliver nedbrudt, men det er nødvendigt at have beslutningen til at dække samtlige børn. Derfor tog fru Grethe Philip og hr. Kurt Brauer også fejl på dette punkt.

Hr. Arne Christiansen kom med den indvending, at der ikke var nogen myndighed, der var klar over, hvem der skulle pålægges dette her. Derpå har forsvarsministeren imidlertid allerede givet svaret: vedtager folketinget, at noget er utilstedeligt, så skal man selvfølgelig fra regeringsmagts side fjerne de pågældende. Vi fastholder vort forslag.

(Kort bemærkning).

Arne Christiansen (V):

Det er hr. Glistrups indledende ord, der kalder mig herop, fordi hr. Glistrup talte om uklarhed nu med hensyn til de efterhånden mange dagsordener; jeg har ikke tal på dem. Jeg er ikke jurist, men jeg kan både læse og forstå dansk, når jeg hører det, og jeg lyttede meget nøje, da den socialdemokratiske ordfører fremsatte sit dagsordensforslag, og da dette høje tings formand gentog den. Der står nemlig — sådan må jeg opfatte det, ellers må jeg korrigeres — : påbegynde forhandlingerne om afviklingen af Christiania,

så den kan være afsluttet osv., så der hersker ingen tvivl.

(Kort bemærkning) .

Karen Thurøe Hansen (KF):

Det konservative folkeparti kan ikke stemme for det stillede ændringsforslag til kristeligt folkepartis dagsorden. Det øger i høj grad uklarheden om det af kristeligt folkeparti stillede dagsordensforslag og medfører også forøgede bevillinger til det sociale eksperiment, som vi overhovedet ikke er interesseret i at deltage i.

(Kort bemærkning).

Kurt Brauer (SF) :

Det skal blot være en efterlysning af fremskridtspartiets og hr. Glistrups omsorg for de mange, mange tusinde børn, der lever under lige så slemme og under værre forhold, end Christianiabørnene lever under, og en understregning af det lovstridige, der ville være i, at vi fjernede børnene fra deres forældre, således som tilfældet ville være i en lang række tilfælde, hvis dagsordensforslaget skulle overholdes. Jeg må fastholde, at det ikke blot er som af hr. Glistrup karakteriseret, men at det også er ubegavet.

(Kort bemærkning).

Hanne Reintoft (DKP):

Jeg kan oplyse hr. Glistrup om, at jeg lige er blevet ringet op af Københavns kommunes børneværns socialrådgiver, der arbejder netop med børnene på Christiania, som forklarer, at man gør et meget stort arbejde med de børn. Det mest utilstedelige i den sag er fremskridtspartiets socialpolitik, hvor man gør, hvad man kan, for at ødelæge, at dette arbejde fortsætter.

Må jeg så sige om socialdemokratiets kovending, at jeg undrer mig meget. Vi havde engang en debat om åndssvageforsorgen, og der var ikke de smukke ord, der ikke blev sagt om åndssvage, men da vi skulle til at stemme for bevillingerne, var socialdemokratiet væk. Nu har vi hele reaktionen marcheret op her, og her hører man om nænsomhed, konduite, rimelighed, ro, social forståelse. Så kommer vi med et klart dagsordensforslag, der skal sikre de økonomiske og sociale bevillinger, med den tunge vej man i et reaktionært finansudvalg skal på ministe-